

V 30 dneh 30 števil

4 strani ob ponedeljkih in dnevih po prazniku

6 strani ob delavnikih**8 strani ob nedeljah**

za borih

12 dinarjev mesečno

nudi v Sloveniji samo

„GLAS NARODA“Mesečna naročnina
12 Din. za inozem-
stvo 20 Din. Ured-
ništvo: Ljubljana,
Gregorčičeva ul. 23.
Tel.: 2566, int. 3069
Maribor, Aleksan-
drova c.16. Tel. 2107.
Celje, Prešernova 6/1

GLAS NARODA

Uprava: Gajeva 1,
Telefon 3855. - Ček.
račun: Ljubljana
št. 14.614. Oglasi po
ceniku. Pri večkrat-
nih objavah popust
Maribor, Aleksan-
drova c.16. Tel. 2107.
Celje, Prešernova 6/1

Današnja številka vsebuje

Silno komodno stališče

Smrtna nesreča belgijske
kraljiceSmrtna nesreča rudarja v
StekleniciČuvajmo koristi hmeljarjev
Dolžniki in sanacija bank

Št. 121

Izhaja vsak dan

V Ljubljani v petek, dne 30. avgusta 1935

Rokopisov ne vračamo Leto I

**Silno komodno
stališče**

si je izbral za presojo političnih dogodkov — »Slovenec«. Zanj se je 6. januarja sploh ustavilo vsako politično življenje, ki se je začelo znova šele tisti dan, ko je prevzela svoje posle sedanja vlada dr. Stojadinovića. Vse, kar se je med tem časom zgodilo, pa »Slovenec« briga le toliko, kolikor mu daje priliko, da drugim očita krivdo na teh dogodkih. Le malo manjka, pa bo »Slovenec« to svoje res originalno pojmovanje dogodkov prenesel še na zunanjo politiko.

Takšno stališče je sicer zelo komodno, a tudi vseskozi neresno, ker je v kričečem nasprotju z dejstvi. Kajti tudi po 6. januarju je bil »Slovenec« še marsikdaj vladno glasilo, pa celo v tistih časih, ko ni imel te privilegirane časti, je vendarle dostikrat pokazal svojo dobro voljo, da prevzame to nalogo. Del odgovornosti za dogodke v izvenparlamentarnem času pada torej tudi direktno na Slovenca« in njegove šefe. Zato naj »Slovenec« lepo preneha s svojo navno politiko, kakor da bi bili vsi drugi črni, le on in njegovi najzvestejši vedno snežno beli.

Pa tudi ne glede na to, ali je bil »Slovenec« in njegova družba zastopana v vladi ali ne, postaja »Slovenec« stališče za vsakega razsodnega človeka nevzdržno. »Slovenec« je vendar ves ta čas izhajal in se mogel, čeprav stisnjen od cenzure, kakor vsi drugi listi, izjavljati k javnim vprašanjem. Pa tudi voditelji njegove stranke so imeli v tem času dostikrat priliko, da so se ne samo izjavljali k političnim dogodkom, temveč da so včasih tudi direktno posegli v politične dogodke. Njih odklonilno stališče do režimov pred vlado dr. Stojadinovića nikakor ni bilo vedno ostro odklonilno. Nekatera pogajanja iz tistih časov pač še niso pozabljena.

Ze celo pa ne velja komodno »Slovenec« stališče za našo komunalno politiko. Vpliv slovenskega dnevnika, kakor je »Slovenec«, je v vseh komunalnih vprašanjih velik in »Slovenec« je že sam večkrat imel to zadoščenje, da je zaradi njegovega nastopa marsikater sklep v komunalnih zadevah dobil drugačno obliko. Zato je že naravnost smešno, če hoče »Slovenec« tudi ljubljanske občinske zadeve presojati po svojem komodnem stališču, da je namreč vse, kar se je v Ljubljani storilo dobrega prav za prav anonimna zasluga vseh, kar pa je bilo slabega, pa edinole krivda onih, ki so v nasprotju s »Slovencem«.

V Ljubljani je v resnici mnogo reči, ki jih je treba grajati, kakor je na drugi strani tudi res, da je Ljubljana v zadnjih letih napredovala v tej meri, da je marsikateri tujec Ljubljani k temu napredku odkritosrčno čestital. Toda če se v Ljubljani ni zgradilo niti eno državno poslopje, tega res niso krivi samo oni, ki niso na isti črti s »Slovencem«. Kajti čisto mirno moremo vprašati, koliko pa se je zgradilo državnih poslopij takrat, ko je imela SLS podpredsednika vlade in koliko takrat, ko je imela celo predsednika vlade. Če že hoče »Slovenec« razpravljati o krivdi, da je ljubljanski kolodvor isti prometni škandal, kakor je bil pred vojno, potem naj kar odgovori na vprašanje, zakaj se ni ta škandal odpravil, ko je bil mož bivše SLS prometni minister? In ista stvar je z avtomobilsko cesto na morje, z železniško zvezo z morjem, s potrebnimi šolskimi stavbami, itd. Tudi vsa ta vprašanja so ostala nerешena tudi takrat, ko so bili zastopniki bivše SLS v vladi.

Seveda pa počemo reči, da se ne bi moglo tudi v Ljubljani več napraviti, kakor se je. Tako bomo n. pr. vedno trdili, da bi Ljubljana že davno morala imeti svojo tržnico in trdimo še nadalje, da bi se v časih inflacije igralje dobil denar za to tržnico, ki bi bila danes že čisto plačana in vrhu vsega dajala še občini vsako leto lepe dohodka. Kje pa je bil »Slovenec« takrat, da povzdigne svoj glas, kje pa so bili takrat njegovi ljudje, da se ni ta stvar izvedla.

V politiki je tako, kakor je v življenju. Ne samo vsi ljudje, tudi vsi politiki so pod kožo krvavi in zato delajo včasih zelo dobro, včasih le dobro, dostikrat pa tudi popolnoma napačno. To velja za vse politike in ne le za one, ki jih »Slovenec« ne mara.

Diplomatsko vrvenje na Bledu

Razgovori potekajo v duhu popolne vzajemnosti

**Nestrpno pričakovanje sklepov sestanka
trojice — Diplomati molčijo ali so vedrega
razpoloženja — Zunanji ministri na kosilu
pri Nj. kr. Vis. knezu-namestniku**

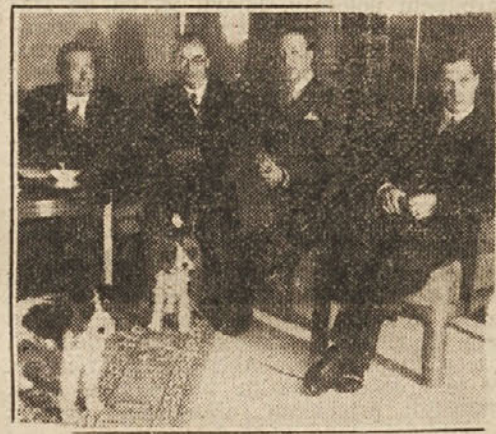
Dr. Stojadinović z gospo in ban dr. Puc po prisrčnem sprejemu dr. Beneša v Lescah.

Bled, 29. avgusta v. Današnji prvi dan diplomatskih razgovorov na Bledu je imel seveda čisto drugačno oboležje, kakor dosedanja nestrpna pričakovanja, ogledovanja, seznanjanja in druge take stvari, ki novinarja sicer zanimajo, ki ga prav nič ne odtegnjejo od jedra radovednosti.

Za 7. uro zjutraj je bil napovedan prihod češkoslovaškega zunanjega ministra dr. Beneša. Razumljivo je, da smo že na vse zgodaj poskakali pokonci in drveli, kdor je najbolj mogel, v Lesce na kolodvor. Vreme nam ni bilo ravno naklonjeno, trenutne plohe so diplomate in novinarje zadrževale v kavarnah in po hotelih. Tudi danes ni kazalo, da bomo imeli z dežjem več sreče. Ob pol 8 pa je dež le nekoliko ponehal in to ravno v trenutku, ko je s 14. minutno zamudo privozil v Lesce vlak z dr. Benešem, njegovo soprogo in spremstvom.

Na kolodvoru so češkoslovaškega zunanjega ministra pričakovali predsednik vlade dr. Stojadinović s soprogo, pomočnik ministra g. Martinac, češkoslovaški poslanik na našem dvoru g. Girsca, naš poslanik v Parizu g. Purić, naš dunajski poslanik g. Nastasijević, francoski poslanik na našem dvoru g. Dampiere, naš poslanik v Pragi g. dr. Protić, madridski poslanik g. Pelivanović, washingtonski g. Fotić, šef centralnega presbiroja dr. Luković in drugi odličniki, med njimi ban dravske banovine g. dr. Puc. Po prisrčnem pozdravu in po dobrodošlici, ki jo je izrekel dr. Benešu ban

g. dr. Dinko Puc v češkem jeziku, so izročili ge. Benešovi šopek svežega cvetja. Nato so se gostje odpeljali na Bled. Dr. Beneš se je nastanil v hotelu Belvedere. Novinarski štab jo je seveda ucvril za njim in okrog hotela je bil kmalu tak drenj, da so odlični gostje jedva našli vhod. Posebne sreče pa danes novinarji nismo imeli. Vsi diplomati so bili molčeči in strogo rezervirani. Prav posebno sta se morala otrepati vsiljivih novinarjev romunski poslanik na našem dvoru g. Guranescu in tur-

Titulescu (prvi levo) med romunskimi novinarji na Bledu v hotelu »Toplice«.

Širša konferenca JNS v prvi polovici septembra

BEOGRAD, 29. avgusta b. Na večerajšnji konferenci Jugoslovanske nacionalne stranke je bilo sklenjeno, da se bo širša konferenca glavnega odbora vršila v prvi polovici septembra. Vsi udeleženci so bili mnenja, da je treba čimprej pričeti z akcijo med narodom.

Živahno gibanje opozicije

BEOGRAD, 29. avgusta b. Kljub prav poletni vročini, ki vlada v Beogradu, so se danes sestali razni klubi na posvetovanje. V stanovanju Ljube Davidovića je bila konferenca voditeljev združene opozicije, ki je razpravljala o resoluciji vojudinskih opozicionalcev, sklenjeni pred dvema dnevoma. Konferenci so prisostvali Ljuba Davidović, Jovan Jovanović, Milan Grol in izmed vojudinskih osebnosti dr. Milan Kostić, dr. Janko Bulić in dr. Mita Kalinić. — Danes popoldne je imel konferenco g. Bogoljub Jevtić s svojimi najboljšimi prijatelji Dragutinom Kojićem, Veljo Popovićem, Ilijo Mihajlovićem, dr. Dragutinom Jankovićem in Vasiljem Trbićem.

In zato si naj zapomni, da so tudi njegovi šefi krvavi pod kožo in zlasti sedaj, ko ima »Slovenec« to čast, da se navdušuje za radikalno zajednico, bi mogel še posebno spoznati to resnico S svojim komodnim stališčem, da so vsega krivi le drugi, si »Slovenec« pač ne bo natrgal lovoric.

ški poslanik Ali Hajdarbeg. Novinarska radovednost se je centriralala posebno v vprašanju prihoda turškega zunanjega ministra Tevtik Rudži Arasa, ki prispe na Bled v soboto.

Ob 10. uri dopoldne je zapustil hotel Toplice romunski zunanji minister Titulescu in odšel v Belvedere, kjer se je sestel s predsednikom dr. Stojadinovičem in dr. Benešem. S tem je bil pričetek zasedanja stalnega sveta Male antante inauguriran. Tudi sedaj se je pred hotelom nabrala množica naših in tujih novinarjev, ki so prav živahno debatirali o vsebini razgovorov zunanjih ministrov Male antante. Lov za informacijami je bil tudi tu zelo pičel. Jeziki diplomatov se še prav nič niso razvezali. Opaziti pa je bilo vedro in veselo razpoloženje, kar je dokaz, da potekajo razgovori ugodno. Prav veselo nasmejan se je vračal iz hotela romunski zunanji minister Titulescu in tudi dr. Beneš je kazal vesel izraz.

Na kosilu pri knezu-namestniku

Bled, 29. avgusta. Danes dopoldne ob 10 je predsednik vlade in zunanji minister dr. Milan Stojadinović otvoril v svečani dvorani hotela »Belvedere« letošnje zasedanje stalnega sveta Male antante. Ob 13 so bili ministri Male antante gosti na kosilu pri Nj. kr. Vis. knezu-namestniku. Kosila v dvorcu v Bohinjju so se udeležili ministri s svojimi gospeji.

Konferenca Male antante tiska

Bled, 29. avg. v. Včerajšnja otvoritev konference Male antante tiska se je danes nadaljevala. Predvsem so novinarji razmotrivali predloge glede podrobne organizacije Male antante tiska. Tudi glede nekaterih sprememb statutov in drugih tehničnih vprašanj organizacije same so izdelali podrobne načrte, ki jih bo posebna komisija izročila plenumu, ki se sestane jutri. Centralni Presbiro je pogostil danes časnikarje v hotelu na Pokljuki. Zal, da je vreme vse dopoldne in popoldne nagajalo in niso mogli časnikarji popolnoma priti na svoj račun.

Beneška noč

Bled, 29. avg. v. Nocoj priredi mestna občina blejska veliko razsvetljavo po vzhodni in severovzhodni obali jezera. Tudi jezero in ulice bodo razsvetljene v čast delegaciji sedanjega jubilejnega zasedanja Male antante.

Rudolf. V 7. skup. za viš. pristave: inž. Eleršek Ladislav, za kontrolorje Šerac Fran, Zitterschlagler Rudolf, Fatur Ludvik, Kumar Rudolf, Rauter Maks, Martinovec Albin in Kopitar Metod, za višje prometnike: Zavrl Alojz, Polak Fran in Beravs Jakob, za višjega nadzornika strojev Treben Fr., za višjega strojevodjo Kremžar Jakob, za viš. tehnika Outrata Franc in za viš. nadzornika proge Kranjc Alojz. V 6. polož. skupino za višnja kontrolorja Garin Ivan in Vtičar Anton.

Beograd, 29. avgusta b. Ministrski predsednik je na osnovi § 69 zakona o proračunskih dvanajstinah prevedel iz ministrstva socialne politike v resor ministrstva za gradnje k tehniškemu oddelku ban. uprave, tehničnega svetnika 5. skup. inž. Gulić Gvidona in tehničnega pristava 8. sk. pa inž. Debelak Miljutina. Postavljen je za pristava 8. skup. sreskega načelstva pri sreskem načelstvu pesniškem Juvan Alojz, dozda pri racinskem srezu.

Minister Bobić v Južni Srbiji

BEOGRAD, 29. avgusta b. Minister za gradnje g. Bobić je na inspekcijskem potovanju po Južni Srbiji.

Vremenska napoved

Dunaj: Počasi se bo zjasnilo, zjutraj bo hladno, ponekod megla. Novi San: Povečanje oblačnosti, ohlajenje na severu, mestoma nekoliko dežja.

Postojnska jama v nainovejšem razvoju

Razmere pred svetovno vojno

Do konca svetovne vojne in še nekaj let potem je imela Postojnska jama mešano upravo, oskrbovala sta jo skupaj postojnska občina in država. Treba je reči, da ji je uprava posvečala vso skrb in skrbela za vedno nova odkritja, jo opremila z električno razsvetljavo, železnico in sploh storičila vse, kar je bilo v danih razmerah mogoče. Tako je bilo mogoče, da je o binkošnih obiskih Postojnsko jamo do 30.000 ljudi.

V italijanski upravi

V zadnjih desetih letih, zlasti pa v poslednjih šestih letih pa zaznamuje Postojnska jama svoj nadaljni napredek, ki visoko nadkriljuje vse, kar je bilo napravljeno v prejšnjih desetletjih. Italija se dobro zaveda, kaj je pridobila s tem biserom kraškega podzemlja. Treba ji je priznati, da je v kratkem času mnogo stala, da ta podzemski biser še bolj zaslove.

Zavod za proučevanje kraških jam. — Jamski muzej

Prvi korak na tej poti je bil osamosvojitve jamske uprave. Jama je postala sa-

mostojno državno podjetje z lastno juridično osebnostjo. V njegovem področju je kmalu nastal v Postojni poseben zavod za proučevanje kraških jam in poseben jamski muzej. Navezal je najtesnejše stike z italijanskim planinskim društvom — Club Alpino Italiano — v Trstu in raznimi italijanskimi orednjimi znanstvenimi zavodi za geofiziko, meteorologijo, hidrografijo, biologijo, paleontologijo, paletnologijo in drugimi ter si nadel nalogo, da podrobno prouči jamo in podzemne razmere in pojave kraškega sveta.

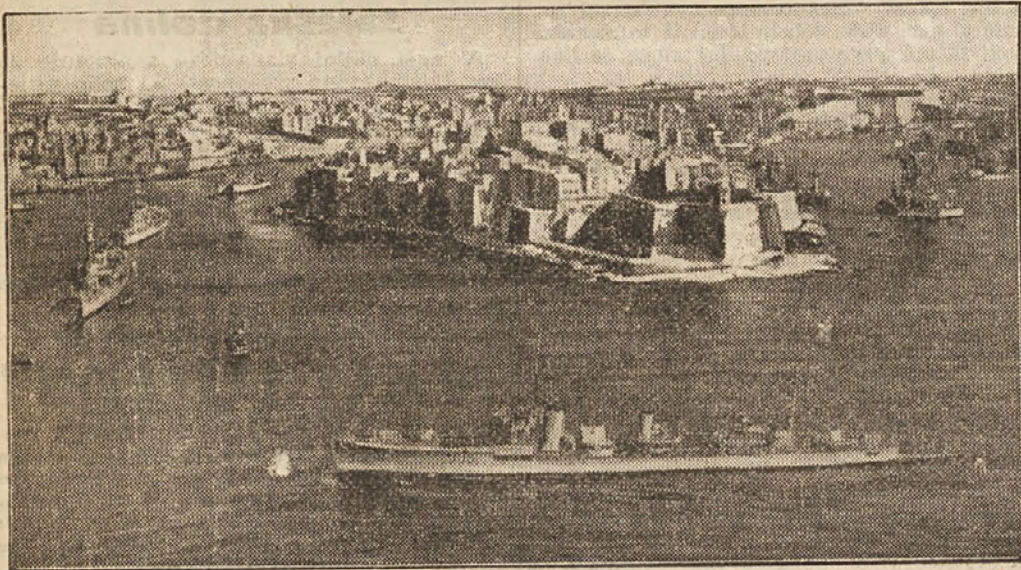
Znanstveno delo

Spočetka je bila glavna stvar nadaljno odkrivanje jamskih prostorov in njih popisovanje in katalogiziranje. Ne vem, kako daleč je v tem uspela bivša uprava; zdaj pravijo, da šteje jama nad 6.000 dvoran, kavern, žrel, udorov in brezen, ki so že vse določene in popisane. Kraška tla so, kakor znano, zlasti v podzemskem svetu podvržena večnim izpremembam; narava tu ne počiva, temveč je večno na delu. Italija, ki je po svojem velikem delu potresno ozemlje, je zagrabila ta problem in ga začela natančneje opazovati. Z vodoravnimi nihali in samodelnim fotografskim snemanjem beleži počasno premika-

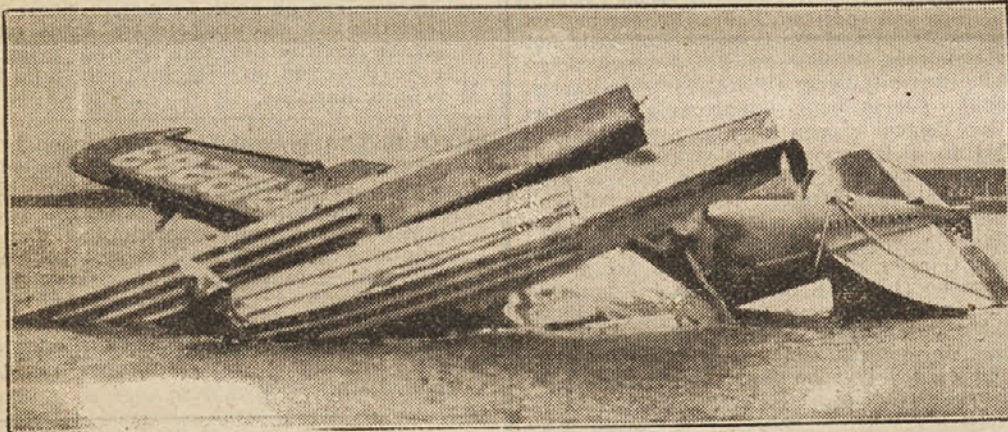
Mussolinijeva sinova sta zapustila Evropo

Oba najstarejša sinova italijanskega predsednika vlade sta odpotovala v vzhodno Afriko. Naša slika nam jih kaže od leve proti desni: general Valle, Bruno in Vittorio Mussolini, gospa Edda Mussolini — Ciano, hčerka Mussolinija in grof Ciano, njegov zet.

Malta, angleško oporišče v Sredozemskem morju

Angleška vlada je v zadnjih dneh znatno pojačala posadke na Malti.

Tu se je ponesrečil Wiley Post

Prvi posnetek smrtnega padca ameriškega svetovnega letalca Wiley Posta in njegovega spremljevalca humorista Will Rogersa. — Kakor smo obširneje že poročali je nesrečni letalec strmoglavil pri Barovu v Alaski. Letalo je padlo v ledeno vodovje potem ko je preletelo tundro.

nje podzemskih tal in skalnih skladov v podzemlju, kakor da bi zdajpazdaj imel priti kak podzemski potres. S tem opravlja zanimivo geofizicno službo. Dan za dnem beleži višino vode in podzemski strugi Pivke in topilno vode in zraka, kar je važen hidrografskega posla. Pa ne samo vodo in zrak, tudi jamske stene v različnih predelih se preiskujejo z ozirom na njih temperaturo in opravlja se sto drugih del, ki bi človek o njih na prvi pogled komaj mislil, da imajo kak poseben pomen, ki pa so vsa v bližnji ali daljni zvezi s preiskavanjem jame. Tudi če ni od njih neposredne koristi, je gotovo vsaj to, da jih bodo znala izkoristiti razne znanstvene discipline.

Rastlinstvo in živalstvo

Živalstvo in rastlinstvo tudi v Postojnski jami ni bogve kako razvito. Najzanimivejša je človeška ribica, ki tu živi. Pa ravno te borne primitivnosti se je oprijela biologija, da tu proučuje razne oblike gob in

bakterij, ki žive brez svetlobe ter one oblike živalstva in rastlinstva, ki uspevajo ob umetni svetlobi v vodi in v zraku ter na kristalnem apnencu. Tako je postala jama neke vrste biološki laboratorij.

Brez dvoma je bila Postojnska jama v najstarejših časih tudi človeško bivališče in bivališče živali, ki so že davno izumrle. Prazgodovinski, rastlinski in živalski ostanki iz kvarterne dobe se tudi proučujejo, niso pa dozdalej dali še nikakih znanstvenih izsledkov. Gradivo se marljivo zbirava v postojnskem muzeju.

Iz vsega tega je razvidno, da je Postojnska jama, ki je nekoč vzbujala občudovanje njenih obiskovalcev s svojimi čarobnimi oblikami in prelestjo svojih barv in podzemskim lesketom, izpremenila v marsičem svoj značaj. Ostala ji je sicer vsa nekdanja čarobnost, poleg tega pa je pridobila nov čar, postala središče znanstvenega izsledovanja in proučevanja pojavov kraških tal. Zato zasluži pozornost tudi naših znanstvenih krogov.

Liudje prve in druge vrste

Pripovedujejo, da je ameriški državnik Daniel Webster znal skuhati najboljšo ribjo juho. Delal je po načelu, da mora biti človek v vsem, kar dela, — prvovrsten. Karkoli delaš, glej, da bo to kar najboljše opravljeno. Nikoli se ne smeš baviti z ničevimi rečmi. Delaj vedno najboljšo, obuj z najboljšimi, zase izbiraj samo najboljše in se sploh zadovolji samo s prvovrstnim.

Teško si je misliti človeka, ki bi govoril: »Zame je dosti, če sem drugovrsten človek. Ne želim, da bi me prištevali v prve vrste. Ne maram, da bi mi poverili kaj izrednega, ni mi za dobro plačo. Zame je dobra tudi slabša.« Takemu človeku bi rekli, da ni pri zdravi pameti.

Vendar je povsod najti mlade ljudi, ki tako govoré; če že ne z besedo, pa s svojim ravnanjem. To so vedno ljudje, ki v življenju ne bodo imeli pravega uspeha. Že samo zato, ker se ne trudiš postati prvovrsten človek, ti preti nevarnost, da boš človek druge vrste. Tako je s tisoči in

zato je mnogo ljudi, ki razumejo svoj posel samo na pol. Povsod srečavamo povprečnike: v trgovinah ljudi, ki vedno ostajajo pri merjenju in vaganju blaga; mehanike, ki so vedno slabi pomočniki; drugje pa take, ki se pri svojem delu ne morejo dvigniti nad povprečnost. Zato vsi taki ostajajo na svojih mestih kot podložniki. Zakaj? Ker niso nikoli resno stremeli za napredkom. Še več drugih razlogov je, da zavoljo njih ni mogoče napredovati. Tu so razne grde navade in razvade, zanemarjanje zdravja in splošne izobrazbe itd. Kdor se je oslabil z nerednim življenjem, komur so otopele zmožnosti in mu je zakrnel duševni napredek, ta bo človek drugega, tretjega, morda pa tudi — zadnjega razreda.

83 krat okoli zemlje brez nesreč

Po v Parizu objavljeni statistiki so letala družbe »Air France« preletela v letu dni 3.343.000 km, in sicer brez hušjih nesreč. Preletena proga je tolikšna kakor 83kratni obseg naše zemlje okoli ravnika.

Emil Vachek:

112

Kri ne kliče po maščevanju...

Toda Letz je njegovo tolažbo poslušal čisto molče in si mislil svoje. Vso pot nazaj ni izpregovoril niti besede in ko se je v Pragi poslovil od Časlavskega, se je delal, da ne vidi roke, ki mu jo je podajal advokat. Časlavsky se je domislil, da se to ne bo dobro izteklo. Osebna čuvstva tega človeka bi se morala vendar tudi respektirati. Pognal ga je v vse to kakor kakega kulijsa z dnevnega plača. Ali bo Letz to prenesel? Toda potem si je moral priznati, da ga mnogo bolj zanima, ali ni v njegovi nenavzočnosti ugasnila uslužnost tiska. To je bil čuden primer. Astenburgova zadeva je že imela svojega javnega tožilca, toda pravi zastopnik tožbe je bil Časlavsky. Ni mogel priti in podajati svoje predloge uradno. To je mogel delati samo s posredovanjem časopisov. Ta pravda je bila nekaj posebnega. Jutri mora iti predstavnik načela občne npravnosti moledovat v uredništva časopisov, da bi se storilo, kar je bila zakonita dolžnost drugih. In v časopisju bodo navsezadnje njegov novi material natisnili samo zato, ker bo nekoliko razdražilo radovednost občinstva. Bridko se je zasmel. Nikoli si ni tega tako predstavljal. Bila je grda karikatura. Imel je občutek, da je njegovo sovraštvo do ljudi, ki so porinili ta primer na to pot, polagoma še večje kot sovraštvo do morilca svojega sina.

DVANAJSTO POGlavJE

1.

Odkar so Bernarda zaprli, je postal otopelo miren. Preden je bila njegova zadeva predložena sodišču v rešitev, se je vlekla še več kot pol leta in v dolgi vrsti teh dni je preživel Bernard celo lestvico nastrojev. Bili so dnevi, ko je bil brez razloga nekoliko čemernejši, dnevi, ko je bil bogve zakaj zadovoljnejši. Toda niti za trenotek ni izgubil pridobljenega miru in je neprestano čutil, da je bilo, kar se je zgodilo, ravno to, kar se je moralo zgoditi.

Nešteto krat so ga zaslislali. Njegovo življenje je bilo prav za prav nepretrgana veriga zaslisljiv in čudnih, molčljivih sprijemov z najrazličnejšimi ljudmi. Našel je med njimi take, ki so ga strašno sovražili, ga zaničevali in mu hoteli škodovati.

Pa tudi take, ki so imeli sočutje z njim in ga niti niso skušali zakrivati.

Toda pri teh kakor pri onih je našel to, kar je bilo tudi njegovo prepričanje — da se tale stvar, ki se mu je izmaknila iz rok, izmika iz rok tudi drugim. Glej, neki sodnik, ki si je očitno brusil zobe nanj, se je je lotil z veseljem, za katerim se je skrivala težnja, da bi mu čim najbolj škodoval in ga ponižal. Z usti mu je sicer pravil »gospod«, toda bilo je očitno, da ga v duhu imenuje zver. Toda komaj se je ta človek dobro seznanil z zadevo, se je začel umikati. Vprašal je — in to je bilo okretišče — »kako ste mogli to storiti?« in ko je Bernard odgovoril, da je storil to iz domoljubnih nagibov, je vzkliknil — »ampak dovolite, to vendar ni domoljubje. Domoljubje je nekaj plemenitega, tole pa je bilo zverinstvo.« Bernard je odgovoril: »Recimo, da bi bili vlogi

zamenjani. Vi ste častnik češke armade, čutite patrijotično, Nemci obstreljujejo vaše pozicije tako zanesljivo, da se vam zdi, da jih dodobra poznajo po vohunih, in zdaj pripeljejo mimo vas tri civilne Nemce, ki ste o njih slislali v štabu, da so v zvezi z nemško vojsko. Eden izmed njih se posmehuje vašemu vam nadvse dragemu vojaku, ki nam umira pred nogami. Ali vas to ne bi pograbilo in ne bi vi storili s temi Nemci prav tako kakor jaz s tistimi Slovaki?«

Sodnik je odgovoril:

»Seveda bi se ne dal premotiti, saj menda poznate geslo, ki izraža naš narodni program: Če se reče Čeh, naj odjekne človek!«

»Ampak vi imate še drug narodni program,« je odgovoril Astenburg. »Izrekel vam ga je Palacký in se glasi, da je smisel vaše zgodovine boj z nemštvom. Neko število vaših ljudi gotovo veruje v ta program. Če bi bil v zamenjanih okolnostih na mojem mestu eden izmed njih, ali bi vi tudi rekli, da je ravnal zverinstvo?«

Sodnik je sicer vztrajal pri svojem, toda bilo je vidno, da je bil nekoliko omajan.

Toda drugi sodniki niso bili proti njemu preusvojeni in se jim je očitno smilil, čeprav so bili Čehi. Bili so skoraj vsi bivši vojaki s fronte. Po takih spoznanjih se je še bolj pomiril. To je bila dobra pot in žal mu je bilo, da je ni že davno nastopil. To se je kazalo ne le v tem, da je bil podnevi tako miren, da se je lahko bavil tudi z docela drugimi stvarmi, temveč tudi v tem, da ga ti mrtvi in vse, kar je bilo z njimi v zvezi, niso več obiskovali ponoči.